

from the director of *The Station Agent* - from the producer of *Sideways*

The Visitor

**Fine nuancer og fint spil
i post-09-11-historie
Af Jes Nysten**

I referat kan det nemt lyde som en af disse velmenende film, som man føler sig forpligtet til at se, fordi den er så sympatisk og moralsk retlinet! Men den viser sig at være en på alle måder filmisk, følelsesmæssig og intellektuel nydelse. Enkelt og uden nogen som helst former for selvgodhed eller moralisering rammer den os på flere niveauer. Ja, filmen minder os om, at nydelsen ved at se film er enkelt: et godt manuskript og gode skuespillere i hænderne på en skarpsindig og fokuseret instruktør! Vi behøver ikke gimmick, stunts og svulstig underlægningsmusik.

Walter Vale er en midaldrende universitetslærer, der er gået fuldstændig i stå. Intet ser ud til at kunne interessere ham. Når han ikke er på universitetet, sidder han ganske alene

derhjemme med et glas rødvin i nærheden til at dulme, hvis tristheden skulle blive for intens. Han prøver krampagtigt at holde fast i en – forhåbentlig – lidt mere livfuld fortid ved at prøve at lære at spille på det fornemme klaver, som har været hans afdøde kones, der var en berømt koncertpianist. Men det bliver ved forkrampede forsøg. Han er virkelig blevet en 'visitor' i sit eget liv.

Han bliver en dag bedt om at tage tilbage til New York for at forelæse på universitetet der, og da han ankommer til den lejlighed, som han har haft ståede tom i lang tid, opdager han, at den er beboet af to, der bor illegalt i landet. De har i god tro 'lejet' lejligheden af en ven! Her møder en 'visitor' andre 'visitors'!

Dette møde bliver indledningen til en omvæltning i Walters liv, som langsomt rykker ham ud af hans tilkæmpede isolation og får ham til at mærke livet banke i kroppen, for nu er der pludselig noget at kæmpe for og måske ikke mindst imod! Den urimelige måde, disse mennesker bliver behandlet på, vækker en indignation og kampvilje hos ham, som, selvom den umiddelbart synes håbløs, alligevel sætter varige spor i hans liv.

Selvom udviklingen i historien er temmelig forudsigelig, bliver den afleveret så intenst og intelligent, at den griber og ryster - ikke mindst fordi der ydes fint og nuanceret spil, først og fremmest af den altid seriøse og overbevisende Richard Jenkins som Walter.

Hele tiden overraskes vi, fordi der er plads til små drejninger og fine nuancer. Konflikten bliver særlig intens og ikke mindst frustrerende, fordi myndighederne og politiet ikke bare tegnes som 'the bad guys', men blot er ganske almindelige mennesker, der er sat til at administrere efter nogle regler, som de måske i virkeligheden ikke selv går ind for.

Uden de store paroler viser filmen, hvordan tiden efter 11. september har skabt en stemning, der er på nippet til at rykke afgørende ved essentielle menneskelige værdier.

USA 2007 - Instr. + manus: Thomas McCarthy - 108 min. - Biografpremiere d. 29/8 2008 og på DVD d. 19/2 2009 - Udlejning/pressebilleder © Miracle Film

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7011&area=1>

<https://www.theguardian.com/film/2008/jul/06/culture.drama>